

Zaak 2020-176

Datum uitspraak: 11 november 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Methodologie van het verbintenissenrecht (RM0104), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 14 augustus 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (7) op 15 juli 2020 voor de tentamenopdracht van de cursus Methodologie van het verbintenissenrecht (RM0104) in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan de desbetreffende opdracht worden gesteld.
2. Appellant heeft hier tegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 20 september 2020, welke door het College van beroep voor de examens (College) werd ontvangen op eerder genoemde datum.
3. Verweerders en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft aangegeven zijn beroep te willen doorzetten per e-mail d.d. 9 oktober 2020.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 11 november 2020 te Heerlen. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellant heeft het College laten weten niet te willen worden gehoord. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en de heer mr. dr. I.H. van Loo, examiner van de onderhavige cursus virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van de door appellant afgelegde tentamenopdracht van de cursus Methodologie van het verbintenissenrecht (RM0104), in het bijzonder tegen het ontbreken van een beoordelingskader en de wijze van beoordelen en de gegeven toelichting.
3. Met betrekking tot het ontbreken van een beoordelingskader betoogt appellant dat deze niet is gepubliceerd binnen de digitale leeromgeving (yOUlearn) van de Open Universiteit. De factoren die negatief zijn meegewogen in de beoordeling, zijn volgens hem niet kenbaar geweest noch zijn deze besproken tijdens virtuele bijeenkomsten of in de discussieruimte binnen yOUlearn.
4. Met betrekking tot de factoren die relevant zijn gebleken voor de eindbeoordeling betoogt appellant dat deze limitatief zijn opgesteld.
5. Appellant betoogt dat hij het niet eens is met het oordeel van de examiner dat hij bij de uitwerking van de opdracht, te weinig letterlijke citaten aanhaalt, te weinig toelicht in voetnoten en dat hij te veel

- vertrouwt op Asser (en dus te weinig gebruik maakt van andere relevante bronnen). Appellant voert aan dat hij van mening is dat er sprake is van willekeur.
6. Met betrekking tot het ontbreken van een eenduidig beoordelingskader merkt de examiner op dat hij dit standpunt van de appellant slechts gedeeltelijk volgt. De examiner voert aan dat hij, tijdens de introductiebijeenkomst studenten heeft gewezen op het belang van het gebruik van voetnoten en op het belang van verdiepend schrijven. De examiner motiveert dat hij tijdens bijeenkomsten heeft gesproken over de beoordeling. In algemene zin merkt de examiner met betrekking tot het ontbreken van een (voor studenten toegankelijk) beoordelingskader op dat de beschikbaarstelling van een dergelijk kader ook een nadelig effect kan hebben. Het zou er namelijk toe kunnen leiden dat studenten slechts een lijst criteria afwerken.
 7. Met betrekking tot de inhoudelijke feedback motiveert de examiner dat hij erkent dat appellant interessante literatuur heeft gevonden en heeft gebruikt. Appellant heeft echter te weinig gebruik gemaakt van de relevante (aanvullende) literatuur zoals deze beschikbaar is op de cursussite.
 8. Voorts betoogt de examiner dat hij appellant uitvoerig heeft voorzien van feedback en toelichting, waarbij hij duidelijk de elementen van de beoordeling heeft benoemd. Waar appellant spreekt over een limitatieve opsomming van factoren in de eindbeoordeling is volgens de examiner sprake van slechts een herhaling van enkele punten van de uitvoerige positieve en negatieve feedback.
 9. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt mee dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
 10. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
 11. Met betrekking tot de puntentoekenning overweegt het College dat de examiner gemotiveerd heeft toegelicht waarom appellant niet in aanmerking komt voor een hoger cijfer. Het College overweegt dat op basis van de motivering niet gekomen kan worden tot het oordeel dat de puntentoekenning onredelijk is, noch dat deze willekeurig is.
 12. Voorts overweegt het College dat de examiner appellant voorafgaand aan het indienen van de opdracht ter beoordeling in voldoende mate heeft voorzien van (inhoudelijke) feedback.
 13. Het College overweegt dat de examiner diverse relevante aandachtspunten met betrekking tot de beoordeling tijdens de virtuele bijeenkomst heeft benoemd. Voorts overweegt het College dat de appellant uitvoerige feedback heeft ontvangen. Het College ziet geen aanleiding om te komen tot het oordeel dat het ontbreken van een voor studenten toegankelijk beoordelingskader gezien de aard van de tentamenopdracht, tot de conclusie zou moeten leiden dat de aangevochten beoordeling ondeugdelijk of onredelijk is.
 14. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. Th.M. Schelfhout, voorzitter en dr. ir. H.L. Jonker en drs. M.L.A. Hertsig LLB, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 11 november 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. Th.M. Schelfhout

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag